

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-509/14

**Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)
prieš
Luis Aira Pascual ir kt.**

(Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyva 2001/23/EB — 1 straipsnio 1 dalis — Įmonių perdavimas — Darbuotojų teisių apsauga — Perėmėjo pareiga perimti darbuotojus — Viešoji įmonė, atsakinga už viešosios paslaugos teikimą — Kitos įmonės teikiama paslauga remiantis viešųjų paslaugų administravimo sutartimi — Sprendimas nepratęsti sutarties pasibaigus jos galiojimo terminui — Ūkio subjekto tapatybės išlaikymas — Veikla, daugiausia paremta įranga — Darbuotojų neperėmimas“

Santrauka – 2015 m. lapkričio 26 d. Teisingumo Teismo (šeštoji kolegija) sprendimas

1. *Prejudiciniai klausimai — Teisingumo Teismo jurisdikcija — Reikšmingų Sąjungos teisės nuostatų nustatymas — Klausimų performulavimas*

(SESV 267 straipsnis)

2. *Socialinė politika — Teisės aktų derinimas — Įmonių perdavimas — Darbuotojų teisių apsauga — Direktyva 2001/23 — Taikymo sritis — Viešoji įmonė, vykdanči intermodalinio transporto vienetų valdymo ūkinę veiklą ir šios veiklos vykdymą patikėjusi kitai įmonei — Būtinis infrastruktūros ir įrangos perdavimas šiai kitai įmonei — Pastarosios įmonės darbuotojų neperėmimas po sutarties nutraukimo — Įtraukimas*

(Tarybos direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalis)

1. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 22 punktą)

2. Direktyvos 2001/23 dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo 1 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad į šios direktyvos taikymo sritį patenka atvejais, kai viešoji įmonė, vykdanči intermodalinio transporto vienetų valdymo ūkinę veiklą, pagal viešųjų paslaugų administravimo sutartį šios veiklos vykdymą patiki kitai įmonei ir perduoda šiai jai priklausančią būtiną infrastruktūrą ir įrangą, o vėliau nusprendžia nutraukti šią sutartį ir neperimti šios įmonės darbuotojų, kaip motyvą nurodydama tai, kad toliau pati vykdys šią veiklą ir tam naudos savo darbuotojus.

Šiuo klausimu pažymėtina, kad jei Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalies b punktas būtų aiškinamas taip, kad į šios direktyvos taikymo sritį nepatektų atvejis, kai konkrečiai veiklai vykdyti būtinas materialinis turtas visada priklausė perėmėjui, direktyva netektų dalies veiksmingumo.

Be to, vien to, kad naujas verslininkas neperėmė daugumos darbuotojų, vertinant jų skaičių ir specialybę, kuriuos jo pirmtakas buvo paskyręs vykdyti tą pačią veiklą, nepakanka norint paneigti įmonės perdavimą išsaugant jos tapatybę, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2001/23, sektoriuje, kuriame veikla daugiausia remiasi įranga. Kitoks aiškinimas prieštarautų pagrindiniam šios direktyvos tikslui išsaugoti perdavėjo darbuotojų darbo sutartis, net jei tai prieštarautų perėmėjo valiai.

(žr. 40, 41, 44 punktus ir rezoliucinę dalį)